

El cicle vital de les calces

Un relat de: [Marta Pérez i Sierra](#)

Les havien vist de tots colors, de calcetes, esclar! Bé, i de sostenidors i faixes, que les dues germanes eren cotillaires de tota la vida, i a la seva botiga i pels seus emproadors hi havia passat de tot, des de la blonda selecta d'unes calcetes mínimes, fins a sostenidors amb copes sense costures.

Del que no en sabien res de res, era del desenvolupament vital de les calces, cosa que un dia van veure que interessava moltíssim a la seva nebodeta de quatre anys.

Un dia al terrat de casa, la menuda es refrescava dins d'una petita piscina de plàstic. Les tietes cotillaires estenien la bugada al sol: una calceta de la neboda, blanca i petitona amb dos llacets roses; al costat, amb dues pinces d'estendre, subjectes al vent del Clot, les calcetes de la mare de la nebodeta, un tanga de color vi, de setí, una delícia. Tot seguit, les calcetes d'una de les tietes cotillaires, unes calcetes de les de tota la vida, no gaire altes, de color cava, amb el rus al mig que justreja; sempre justreja el rus del mig, aquests fabricants de llenceria que no en tenen ni idea; i al costat les calcetes de la mare de les tietes cotillaires, unes senyores calces, per què no dir-ho, d'aquelles que cobreixen tota la panxa, de cotó blanc, això sí del bo! La nena de quatre anys se les mirava amb molta atenció, les calces, amb ulls de qui està fent un minuciós estudi i no se n'acaba de sortir:

- Tieta, tu que n'has vistes tantes, les calcetes són com les nenes? Creixen, es fan grans i després moren?